

Τσαμίτα, Ι., Καρτερολιώτης, Κ., & Πάππου, Α. (2013). *Διαχρονική αξιολόγηση των επιπέδων παχυσαρκίας, παιδιών ηλικίας 11-12 ετών και η σχέση τους με προσωπικούς παράγοντες των γονέων.* «21^ο Διεθνές Συνέδριο Φυσικής Αγωγής & Αθλητισμού» του Τμήματος Επιστήμης Φυσικής Αγωγής και Αθλητισμού του Δημοκρίτειου Πανεπιστημίου Θράκης, Κομοτηνή, 17-19 Μαΐου. Πρακτικά Συνεδρίου, Θεματική Ενότητα: Διατροφή & Άσκηση σελ. 2. (http://www.phyed.duth.gr/undergraduate/images/files/congress/2013/oral13/Nutrition_Exercise.pdf).

**ΔΙΑΧΡΟΝΙΚΗ ΑΞΙΟΛΟΓΗΣΗ ΤΩΝ ΕΠΙΠΕΔΩΝ ΠΑΧΥΣΑΡΚΙΑΣ, ΠΑΙΔΙΩΝ
ΗΛΙΚΙΑΣ 11-12 ΕΤΩΝ ΚΑΙ Η ΣΧΕΣΗ ΤΟΥΣ ΜΕ ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΥΣ
ΠΑΡΑΓΟΝΤΕΣ ΤΩΝ ΓΟΝΕΩΝ**

Τσαμίτα Ι., Καρτερολιώτης Κ., Πάππου Α.

Τα τελευταία χρόνια η παιδική παχυσαρκία αυξάνεται με γρήγορους ρυθμούς, τόσο στις αναπτυγμένες όσο και στις αναπτυσσόμενες χώρες, με σημαντικές επιπτώσεις στη δημόσια υγεία (Kosti & Panagiotakos, 2006). Η ανίχνευση της παιδικής παχυσαρκίας και η εξέταση των παραγόντων που μπορούν να την επηρεάζουν είναι αναγκαίες για τη μείωση των επιπέδων της. Σκοπός, λοιπόν, της παρούσας μελέτης ήταν να αξιολογηθεί ο Δείκτης Μάζας Σώματος (ΔΜΣ) και το ποσοστό Σωματικού Λίπους (%ΣΛ) μαθητών/τριών ηλικίας 11-12 ετών, σε τρία χρονικά διαστήματα (Οκτώβριος-Φεβρουάριος-Μάιος) στη διάρκεια ενός διδακτικού έτους και να διερευνηθούν οι σχέσεις αυτών με το οικονομικό/μορφωτικό επίπεδο και τον ΔΜΣ των γονέων. Στην έρευνα συμμετείχαν 707 μαθητές/τριες (380 μαθητές και 327 μαθήτριες) από 12 Δημ. Σχολεία της Χαλκίδας και 372 γονείς. Μετρήθηκε το σωματικό βάρος και το σωματικό ανάστημα για τον υπολογισμό του ΔΜΣ, καθώς και οι δερματοπτυχές του τρικέφαλου και της υποπλατιαίας για τον υπολογισμό του %ΣΛ των μαθητών/τριών. Το οικονομικό/μορφωτικό επίπεδο και ο ΔΜΣ των γονέων εκτιμήθηκαν με αντίστοιχες αυτοαναφερόμενες κλίμακες, μόνο στην 1^η μέτρηση. Η στατιστική ανάλυση περιλάμβανε: (α) την Ανάλυση Διακύμανσης δύο παραγόντων με επαναλαμβανόμενες μετρήσεις (RM-ANOVA), (β) τον

έλεγχο t-test και (γ) τον συντελεστή Pearson (r). Τα αποτελέσματα της παρούσας μελέτης, με βάση τον ΔΜΣ, έδειξαν ότι τα ποσοστά των λιπόβαρων μαθητών/τριών, κυμάνθηκαν από 3.9% έως 5.8%, των νορμοβαρών από 26.9% έως 59.8%, των υπέρβαρων από 26.9% έως 29.4% και των παχύσαρκων από 6.3% έως 9.5%, στις τρεις μετρήσεις. Το ποσοστό δηλ. των νορμοβαρών παιδιών ανήλθε περίπου στο 60%, το ποσοστό των υπέρβαρων και παχύσαρκων παιδιών στο 38% και το ποσοστό των λιπόβαρων παιδιών στο 2%. Στη διάρκεια του σχολικού έτους, παρατηρήθηκε σημαντική αύξηση του ΔΜΣ και του %ΣΛ των μαθητών/τριών, με τα αγόρια να εμφανίζουν μεγαλύτερο ΔΜΣ από ότι τα κορίτσια και στις τρεις μετρήσεις. Ο ΔΜΣ και το %ΣΛ των μαθητών/τριών σχετίστηκαν θετικά με τον ΔΜΣ των γονέων, αρνητικά με το μορφωτικό τους επίπεδο, ενώ δεν σχετίστηκαν με το οικονομικό τους επίπεδο. Συμπερασματικά, τα υψηλά εμφανιζόμενα ποσοστά του υπερβάλλοντος βάρους και της παιδικής παχυσαρκίας και η αύξηση αυτών στη διάρκεια του διδακτικού χρόνου, μαρτυρούν τον κίνδυνο που διατρέχει η υγεία των μαθητών/τριών. Επιτακτική εμφανίζεται η ανάγκη εφαρμογής παρεμβατικών προγραμμάτων μείωσης της παιδικής παχυσαρκίας με την εμπλοκή των γονέων, οι οποίοι μπορούν να συμβάλλουν θετικά και αποτελεσματικά.

Λέξεις κλειδιά: Διαχρονική αξιολόγηση, παιδική παχυσαρκία, γονείς

